

Misforstaaelse af Forslaget; thi det gif kun ud paa, at der uden Hensyn til Hjelpestaten skulde udredes en Næringsstat, som svarede til $\frac{1}{3}$ af det nuværende Belyb, men ved Siden deraf skulde Alle tage Deel i Hjelpestatens Udredelse; paa den Maade vilde saaledes Alle komme til at svare baade Næringsstat og Hjelpestat, medens derimod efter det Forslag af Mindretallet, som foreligger her, de Næringsdrivende kun skulde betale Hjelpestat af den Indtægt, de havde udenfor deres Næring eller af den Formue, de havde i deres Næring, altsaa alene naar det maatte antages, at de enten paa Grund af Formue eller af anden Aarsag kunne svare Hjelpestat. Det er ogsaa urigtigt, naar der siges, at der kun er Tale om at ligne 140,000 Rd. paa alle Stadens Indvaanere; thi disse 140,000 Rd. vilde efter Mindretallets Forslag komme til at hvile udelukkende paa dem, der ikke ere Næringsstatpligtige. Mindretallet er desuden ikke blot gaaet saa vidt, at det har villet have Forholdet mellem de to Skatter forandret saaledes, at den ene skulde være dobbelt saa høi som den anden, men det har endogsaa foreslaaet, at de Næringsdrivende, som ikke kunne ansættes til to Portioner Næringsstat, skulde være aldeles fritagne for at svare Skat. Dette forekommer mig at være i højeste Grad uretfærdigt. Tilsvarende have de Næringsdrivende alle de Udgifter, hvorom der her er Tale; senere blev Forholdet saaledes forandret, at de andre Indvaanere her i Staden ogsaa maatte bidrage en vis Deel gennem Hjelpestaten. Nu vil man udjævne Forholdet saaledes, at der bliver Ligebedighed, og derfor taler Billighed, men at gaae saa vidt, at den, der har Indtægt af Næring, derfor skal svare mindre Skat end den, der har Indtægt fra andre Kilder, er der, efter min Formening, ingen Grund til. Efter de Regler, som følges for Hjelpestatens Ansættelse, svarer Enhver, som har 400 Rd. i Indtægt, en Portion, og den, der har 600 Rd., to Portioner Hjelpestat; deri vil der ikke stee nogen Forandring, hvis Fleertallets Forslag vedtages; gaaer man derimod ind paa Mindretallets Forslag, vilde de Næringsdrivende, som have 600 Rd. Indtægt af deres Næring, blive aldeles fritagne for Skat. Der er imidlertid aldeles

ingen Grund til, at Indtægt af Næring skulde anses for at være mindre stiftet til at svare Skat end Indtægt af andre Kilder. Det er vel paaberaabt, at der for Tiden hersker en ikke ubetydelig Arbejdsløshed blandt de Næringsdrivende; men dette maa vistnok ogsaa høre Indflydelse paa Mange af dem, der bidrage til Hjelpestaten, og gjøre, at deres Indtægter ere blevne mindre, saa at de kun med større Besvær kunne bære den foresøgte Hjelpestat, som nu tænkes paalagt dem. Denne Fritagelse for de mindre Næringsdrivende vil jo, som Mindretallet selv anfører, ogsaa gaae ud over de andre Næringsbrugere, som derved ville komme til at svare større Næringsstat, men alene denne Betragtning maa efter min Mening være tilstrækkelig til at vise, at der ingen Grund er til, at den ene Art Indtægt skal beskattes mindre end den anden. Saaledes som Mindretallet har stillet sit Forslag, bliver det en Ubillighed, at de Næringsstatpligtige blive fritagne for Skat, hvor de Hjelpestatpligtige ikke ere det; og der synes derfor ei at være nogen Grund til at vedtage det.

N. Jensen: Jeg har med megen Forundring hørt den ærede Ordfører indbegaae de Forslag, som jeg har tilladt mig at stille; thi hans Bemærkninger om disse vidne i den Grad om Misforstaaelse af dem, at jeg ikke havde ventet slikt fra ham. Den ærede Ordfører bemærkede, at efter mit Forslag skulde den, som havde sin Indtægt af Næring, allerede af den Grund være fritagen for en Skat, som den, der havde den samme Indtægt fra andre Kilder og svarede Hjelpestat, skulde tage Deel i. Det er en fuldkommen Misforstaaelse. Jeg har ganske udtrykkelig i Motiverne til mit Forslag anført deels Grunden til, at jeg ønskede de Næringsdrivende, der ikke svarede over to Portioner Næringsstat, aldeles fritagne for denne Skat, og deels har jeg udhævet, at forsaavidt disse Næringsdrivende vare istand til at betale Hjelpestat, vilde denne Skat naturlig blive lignet paa dem. Det ærede Thing vil jo vide, at Næringsstaten er en Skat; der svares uden Hensyn til den Vedkommendes Evne til at betale Skat. Alene den Omstændighed, at han har erhvervet Ret til at drive